

تعیین کارایی فرایند الکتروکواگولاسیون با الکترودهای آلومینیومی در حذف سیانید از پساب سنتیک با بهره‌گیری از کمک منعقد کننده منیزیم اکسید

محمد رضا سمرقندی^۱، امیر شعبانلو^۲، یوسف پور عشق^۳، جمال مهرعلی پور^{۴*}، رقیه صفری^۵، پریسا سلگی^۶، کاملیا میرزا رضایی^۷

^۱ دانشیار گروه مهندسی بهداشت محیط و عضو مرکز تحقیقات علوم بهداشتی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران.

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی بهداشت محیط - دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران.

^۳ دانشجوی دکتری تخصصی مهندسی بهداشت محیط، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران.

^۴ دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی بهداشت محیط - دانشگاه علوم پزشکی همدان، عضو شورای مرکزی کمیته تحقیقات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی همدان

^۵ کارشناسی مهندسی بهداشت محیط، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران

نشانی نویسنده مسئول: همدان، دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی همدان، جمال مهر علیپور

E-mail: jamalmehralipour@yahoo.com

وصول: ۹۲/۱۱/۷، اصلاح: ۹۲/۱۱/۲۰، پذیرش: ۹۲/۱۱/۴

چکیده

زمینه و هدف: یون سیانید به عنوان یکی از ترکیبات خطرآفرین انسانی به شمار می‌رود. فرایند الکتروکواگولاسیون با کارایی بالا در حذف آلاینده‌ها، به عنوان یک فرایند مؤثر، مورد توجه است. هدف از این مطالعه، تعیین کارایی فرایند الکتروکواگولاسیون با الکترودهای آلومینیومی در حذف سیانید از پساب سنتیک با بهره‌گیری از کمک منعقد کننده منیزیم اکسید می‌باشد.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه، از یک محفظه واکنش با چهار الکترود آلومینیوم به ابعاد $20 \times 20 \times 20$ میلی‌متر به حجم مقید ۱ لیتر مجهز به دستگاه مولد جریان الکتریستیه استفاده شده است. تأثیر پارامترهای pH (۹-۳)، ولتاژ (۳۰-۱۰ ولت)، غلظت اولیه سیانید ورودی (۵۰۰-۵۰ میلی-گرم در لیتر) و غلظت‌های مختلف نانو ذرات اکسید منیزیم (۰/۱-۱ گرم در لیتر) به عنوان کمک منعقد کننده مورد بررسی قرار گرفته است.

یافته‌ها: نتایج نشان داده که راندمان فرایند در pH برابر ۵، ولتاژ ۳۰ ولت و غلظت اولیه آلاینده سیانید ۵۰ میلی‌گرم بر لیتر، در مدت زمان ۴ دقیقه، برابر ۸۰ درصد است. با افزودن کمک منعقد کننده راندمان فرایند افزایش پیدا می‌کند. در مقادیر بیشتر کمک منعقد کننده (۰/۱ میلی‌گرم بر لیتر) از ماده اکسید منیزیم در فرایند الکتروکواگولاسیون در طی زمان واکنش ۴۵ دقیقه، حذف سیانید ۹۰ درصد حاصل شده است.

نتیجه‌گیری: فرایند الکتروکواگولاسیون، فرایند مناسب در حذف سیانید می‌باشد. همچنین ذرات اکسید منیزیم به عنوان کمک منعقد کننده مناسب در این فرایند عمل کرده و سبب افزایش کارایی فرایند و متعاقباً باعث افزایش حذف سیانید شده است.

واژه‌های کلیدی: فرایند الکتروکواگولاسیون، سیانید، کمک منعقد کننده، منیزیم اکسید، پساب سنتیک

مقدمه

صنایع در سراسر جهان، بیش از ۱۴ میلیون کیلوگرم در سال گزارش شده است (۱۰). امروزه فرایندهای مختلف فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی برای حذف سیانید از محیط‌های آبی مورد استفاده قرار گرفته‌اند که هر کدام از روش‌ها، دارای مزایا و معایب خاص خود می‌باشد (۱۰، ۱۱). به عنوان مثال، فرایندهای بیولوژیکی اگرچه به عنوان فرایند دوستدار محیط زیست می‌باشند، اما غلظت زیاد سیانید در محیط‌های آبی ممکن است برای میکرووار گانیسم‌ها سمی باشد و موجب کاهش میزان تجزیه‌ی بیولوژیکی سیانید و سایر ترکیبات سمی مقاوم دیگر شود. به علاوه این تکنولوژی‌ها هنوز به صورت گسترده مورد استفاده قرار گرفته نشده‌اند و استفاده‌ی آنها، نیازمند ترکیب کردن علم متالوژی، بیولوژی، مهندسی فرایند است (۱۲). از روش‌های دیگر، می‌توان به روش‌های اکسیداسیون شیمیایی و جذب اشاره نمود، اما این فرایندها نیز دارای معایبی مانند اضافه کردن کاتیون و آنیون‌های اضافی به آب، ایجاد مقادیر بالای هیپوکلریت و از معایب فرایند جذب سطحی می‌توان به ظرفیت کم حذف آلاینده توسط جاذب، تولید و احیای پرهزینه و از بین رفتن ۱۰-۱۵٪ آن در طی فرایند احیاء و در نهایت جداسازی جاذب از فاز مایع که سبب غیر عملی بودن کاربرد این ماده در مقیاس کاربردی شده است، اشاره کرد (۱۳).

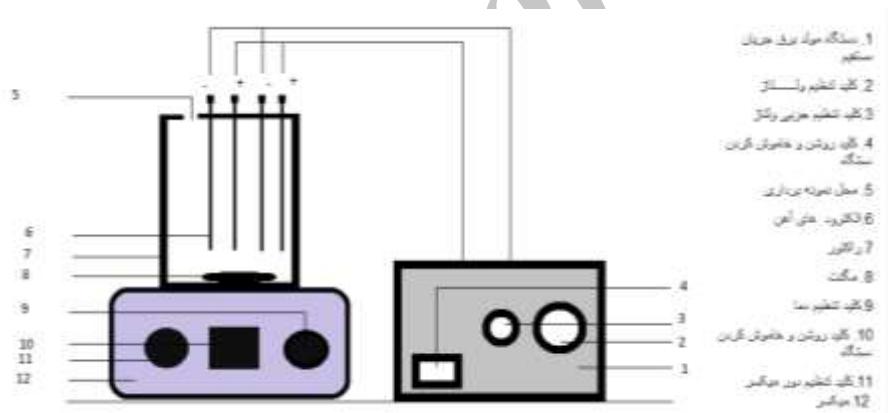
در سال‌های اخیر، فرایند الکتروکواگولاسیون به دلیل راندمان بالا در حذف آلاینده‌های مختلف از محیط‌های آبی، به عنوان یک فرایند مؤثر در تصفیه‌ی آب مورد توجه قرار گرفته است (۱۴). از جمله مزایای فرایند الکتروکواگولاسیون در مقایسه با فرایند کواگولاسیون متداول، می‌توان به مواردی نظری عدم مصرف مواد منعقدکننده در دوزاژ بالا، راندمان بالاتر در حذف آلودگی‌ها، جلوگیری از ایجاد آلودگی ثانویه و کاهش مقدار لجن تولیدی در طی فرایند اشاره کرد (۱۵). یکی از مهم‌ترین مزیت‌های فرایند الکتروکواگولاسیون، جلوگیری

یون سیانید، ترکیبی از عناصر کربن - نیتروژن است که از ترکیبات سمی تهدیدکننده‌ی منابع آبهای سطحی و زیرزمینی محسوب می‌شود (۱). این ترکیب معمولاً با شکل‌های متفاوتی مانند نمک، یون، کمپلکس فلزات و به صورت سیانید مولکولی در محیط‌های آبی توسط صنایع مختلف یا به صورت طبیعی آزاد می‌شود (۲). حضور سیانید و ترکیبات آن در محیط زیست، مخصوصاً منابع آبی، به یک نگرانی بزرگ تبدیل شده است. زیرا از سویی دارای اثرات سوپراکوسیستم آبی می‌باشد و از سوی دیگر برای انسان سمی بوده و باعث بروز عوارضی مانند تهوع، استفراغ، افزایش تپش قلب، ورم ریه، عدم هوشیاری و مرگ می‌شود (۳). طبق قوانین وضع شده در اتحادیه‌ی اروپا، حداقل غلظت مجاز سالیانه‌ی سیانید در منابع آبی کمتر از ۴۰ میکروگرم بر لیتر می‌باشد (۴). سازمان جهانی بهداشت، حداقل غلظت مجاز سیانید در آب آشامیدنی را ۰/۰۷ میلی‌گرم در لیتر تعیین کرده است (۵).

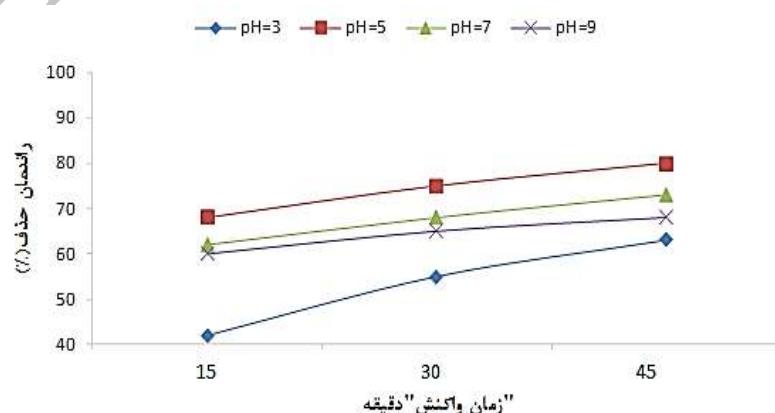
مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران نیز این مقدار را به عنوان استاندارد ملی در نظر گرفته است. ترکیبات سیانیدی به صورت گسترده‌ای در صنایع مختلف مورد استفاده قرار می‌گیرند که فاضلاب تولیدی آنها، به عنوان منبع بزرگی از این ترکیبات سمی به شمار می‌روند. این ماده، از مواد مصرفی در صنایع استخراج و بازیافت فلزات، آبکاری فلزات و ساخت حشره‌کش‌ها و مانند آن بوده که در مقیاس وسیع به کار برده می‌شود. همچنین این فاضلاب‌ها، معمولاً حاوی مقادیر زیادی فلزات سنگین از قبیل مس، نیکل، روی، نقره و آلمینیوم هستند که به دلیل واکنش پذیری زیاد، سیانید با آنها واکنش داده و ترکیبات فلزی با سمیت و پایداری متفاوت تولید می‌شود (۶، ۷، ۸). پیامد استفاده از سیانید در صنایع، ورود آن به محیط زیست و مخصوصاً آبهای سطحی، از طریق تخلیه پساب‌های صنعتی است (۹). رهاسازی سیانید از

آلودگی محیط زیست نقش بسیار ارزنده‌ای را ایفاء می-کنند (۱۹). اکسید منیزیم، به عنوان یک اکسید فلزخاکی (MgO)، یکی از ترکیباتی است که امروزه به صورت گسترده‌ای در فرایندهای مختلف تصفیه ناخالصی‌ها از محیط‌های آبی مورد استفاده قرار می‌گیرد. اکسید منیزیم در مقایسه با سایر ترکیبات اکسیدکننده، دارای مزایای بسیاری از جمله نسبت سطح به حجم بالای این ترکیب، تولید و آماده‌سازی آسان و کم‌هزینه از مواد اولیه در دسترس (۲۰) بوده که خود این مزایا، سبب شده امروزه به صورت گسترده‌ای مورد توجه قرار بگیرد. بنابراین با عنایت به تأثیرگذاری‌دن اکسید منیزیم در کارایی فرایندهای مختلف و عدم وجود اطلاعات جامع در این زمینه، بهویژه در مورد استفاده از این ماده به عنوان کمک منعقدکننده در فرایند الکتروکواگولاسیون، این پژوهش به-

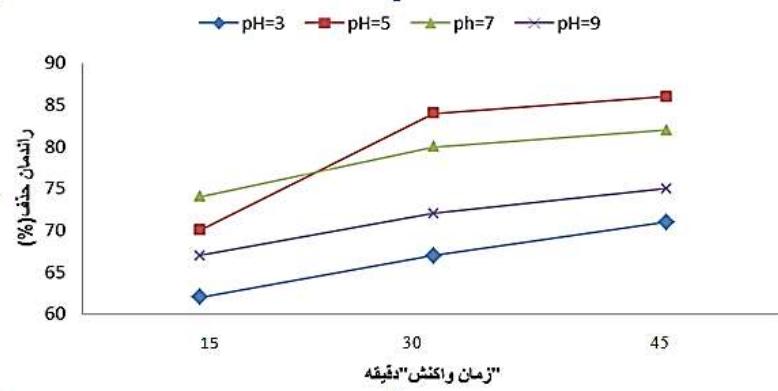
از ازدیاد غلظت نمک‌های موجود در ترکیب مواد منعقدکننده مورد استفاده می‌باشد (۱۶). مطالعات گذشته بیانگر آن است که فرایند الکتروکواگولاسیون یک فرایند مؤثر در حذف آلاینده‌هایی نظیر سیانید، آرسنیک، کدورت وغیره از محیط‌های آبی است (۱۷). همچنین در مطالعات گذشته، ثابت شده که استفاده از الکترود آلومینیوم در فرایند الکتروکواگولاسیون در مقایسه با سایر الکترودهای فلزی راندمان حذف بالاتری در حذف آلاینده‌های مختلف از خود نشان می‌دهد (۱۸). نانو ساختارها، یکی از مهمترین محصولات فناوری نانو می‌باشند. در این میان نانو ذرات، اکسیدهای فلزی، قابلیت‌های بسیار بالای در شرکت واکنش‌های شیمیایی و الکتروشیمیایی دارند. فعالیت‌های شیمیایی سطح نانو، دارای ذرات بسیار بالا بوده و بر همین اساس در واکنش‌های کاتالیستی و کنترل



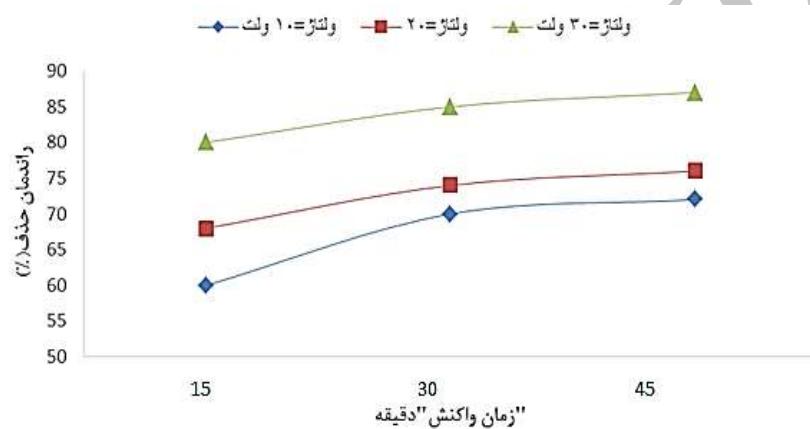
شکل ۱: طرح شماتیک راکتور مورد استفاده



نمودار ۱: تأثیر pH در فرایند الکتروکواگولاسیون در حذف سیانید (غلظت اولیه سیانید ۱۰۰ mg/l، ولتاژ ۲۰ ولت و بدون حضور اکسید منیزیم)



نمودار ۲: تأثیر pH در فرایند الکتروکواگولاسیون در حذف سیانید در حضور کمک منعقدکننده اکسید منیزیم / ۲۵ mg/l (غلهای سیانید ۱۰۰ mg/l، ولتاژ ۲۰ ولت)



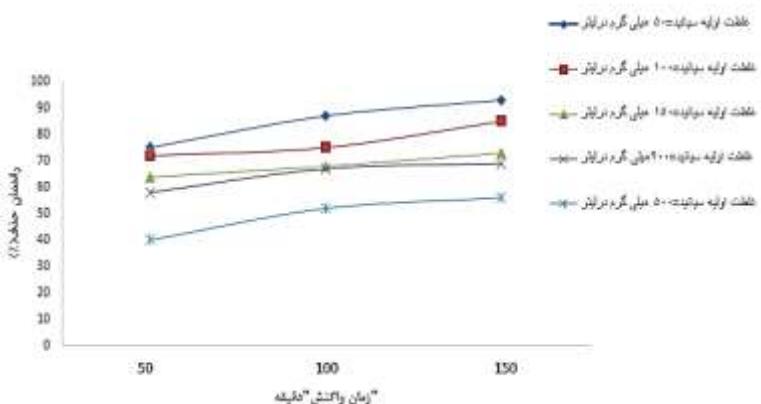
نمودار ۳: تأثیر ولتاژ در فرایند الکتروکواگولاسیون در حذف سیانید (غلهای سیانید ۱۰۰ mg/l، pH=5، ولتاژ ۲۰ ولت و بدون حضور اکسید منیزیم)

محلول های سیانید در غلهای مورد نیاز از محلول مادر به دست آمده است. در راستای حفظ کیفیت محلول های ساخته شده، این محلول ها به صورت روزانه تهیه و در دمای یخچال (۴ درجه سانتی گراد) نگهداری شده است. سنجش غلهای سیانید کل در نمونه های اولیه و تصفیه شده پس از سانتریفوژ کردن با استفاده از سانتریفوژ مدل Sigma301 ساخت شرکت سیگما و با روش تیتراسیون با نیترات نقره با روش ذکر شده (4500-CL) در کتاب استاندارد متده صورت گرفته است (۲۱). پایلوت مورد استفاده از جنس پلکسی گلاس به حجم مفید ۱ لیتر مجهز به دستگاه مولد جریان الکتریستیک است. تعداد ۴ الکترود از جنس آلومینیوم به فاصله ۲ سانتی متر از هم، به صورت شناور و تک قطبی در راکتور تعیین شده بود. در مطالعات

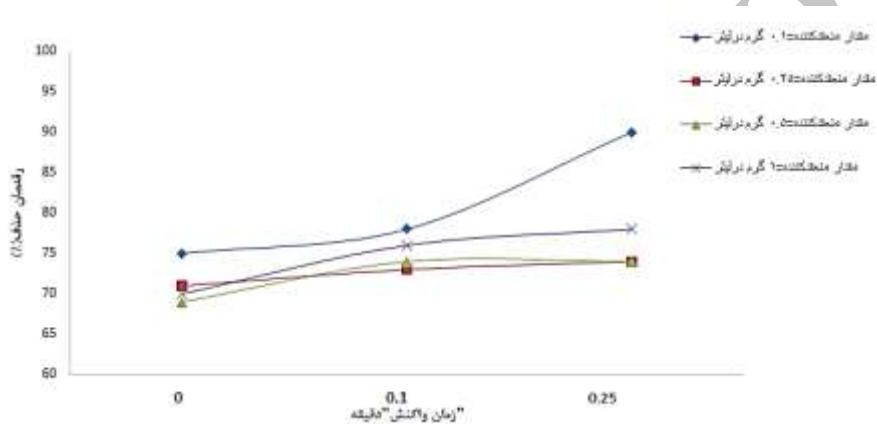
منظور تعیین کارایی فرایند الکتروکواگولاسیون با الکترودهای آلومینیومی در حذف سیانید از پساب ستنتیک با بهره گیری از کمک منعقدکننده منیزیم اکسید انجام گرفته است.

مواد و روش ها

این مطالعه تجربی، در سال ۱۳۹۲ در یک راکتور نایپوسته در آزمایشگاه شیمی محیط دانشکده هی بهداشت دانشگاه علوم پزشکی همدان انجام شده است. تمامی مواد مورد استفاده در این مطالعه، از شرکت مرک و آلدريچ تهیه گردیده است. جهت انجام مطالعه، ابتداء سیانید با غلهای ۱۰۰۰ میلی گرم در لیتر به عنوان محلول مادر از حل کردن سیانید سدیم در آب دی یونايز تهیه شده است.



نمودار ۴: تأثیر غلظت اولیه سیانید در فرایند الکتروکوآگلاسیون در حذف سیانید (pH برابر ۵، ولتاژ ۲۰ ولت و غلظت اکسید منیزیم ۰/۲۵ mg/l)



نمودار ۵: تأثیر غلظت کمک منعقد کننده اکسید منیزیم در فرایند انعقاد الکتروشیمیایی در حذف سیانید (غلظت اولیه سیانید ۱۰۰ mg/l، pH برابر ۵ و ولتاژ ۲۰ ولت)

راستای جلوگیری از بروز خطای احتمالی به دلیل حضور کلرور از آب دی پونایز استفاده شده است. همچنین برای تولید هدایت الکتریکی از سدیم سولفات به میزان ۰.۵ گرم در لیتر استفاده گردیده است. pH یکی از فاکتورهای مؤثر و تعیین کننده در فرایندهای انعقاد الکتریکی است. تمامی مراحل آزمایشها در دمای اتاق انجام شده و هر مرحله از آزمایشها، سه بار تکرار و در نهایت، میانگین نتایج به دست آمده، گزارش شده است. نمونه برداری بعد از گذشت زمان واکنش (۱۵، ۳۰، ۴۵ و ۶۰ دقیقه) با استفاده از پیپت کاملاً تمیز با حجم ۵۰ میلی لیتر و از میانه راکتور صورت پذیرفته است. در مرحله ای بعد، پس از مشخص شدن pH بهینه در غلظت ثابت سیانید ۱۰۰ میلی گرم در لیتر تغییر ولتاژ جریان در دامنه ۱۰ تا ۳۰ ولت مورد بررسی قرار گرفته است. پس از مشخص شدن مقدار جریان و pH

مشابه در این زمینه از تعداد مختلف الکترود و فواصل مختلف بین الکترودها استفاده گردیده که در این مطالعه، این فاصله و تعداد الکترود انتخاب شده است. دستگاه مولد ارزی با قابلیت تولید جریان الکتریسیته در مقادیر متغیر (۱۰، ۲۰، ۳۰ ولت) و آمپر از ۱ آمپر مورد استفاده قرار گرفته است. شما کلی راکتور در شکل ۱ نشان داده شده است.

جهت تنظیم pH از اسید کلردریک ۱ مولار و هیدروکسید سدیم ۱ نرمال استفاده شده است. تنظیم pH توسط pH متر مدل Sension1 انجام گردیده است. تأثیر هر یک از پارامترهای (۹-۳ pH، ولتاژ ۳۰-۱۰ ولت)، غلظت اولیه سیانید (۵۰۰-۵۰ میلی گرم در لیتر) و غلظت اکسید منیزیم (۱-۰.۱ گرم در لیتر) در طی زمان های ماند متفاوت (۶۰-۰ دقیقه) مورد آزمایش و بررسی قرار گرفته است. در

نمودار ۱ و ۲ نشان داده شده است. در این مرحله از آزمایش، غلظت اولیه سیانید ۱۰۰ میلی گرم در لیتر، جریان ورودی ۲۰ ولت (ورودی آمپر ۰.۵ آمپر) و در حالت استفاده از کمک منعقد کننده، مقدار ۰/۲۵ گرم در لیتر کمک منعقد کننده در نظر گرفته شده است. نتایج این مرحله از انجام آزمایش ها، حاکی از آن است که حداقل راندمان حذف سیانید در pH محیط برابر با ۵ به دست آمده است. به گونه ای که پس از گذشت ۴۵ دقیقه از زمان واکنش راندمان حذف سیانید به ۸۰ درصد رسید و در این مقدار ثابت مانده و در نتیجه pH برابر ۵ به عنوان pH بهینه در نظر گرفته شده و در ادامه ای آزمایش ها از این pH استفاده گردیده است. همانطور که در نمودار ۱ نشان داده شده با تغییر مقدار pH محیط از حد بهینه (pH=5) میزان حذف سیانید کاهش یافته و به ۶۳ و ۶۸ درصد حذف به ترتیب در pH های ۳ و ۹ رسیده است. در فرایند الکتروکواگولاسیون، تمامی هیدروکسیل های فلزی تولیدی در طی فرایند مانند ۳ AL(OH) در محدوده pH ۸/۵-۵ به صورت غیر قابل حل در محیط های آبی هستند (۲۲). بنابراین انتظار می رود که بالاترین راندمان حذف آلاینده در فرایند الکتروکواگولاسیون در این محدوده pH رخ دهد که نتایج مطالعه ای حاضر نیز بیانگر این موضوع می باشد. بر اساس مطالعه ای موسوی و همکاران، افزایش pH در محدوده ۳-۸ سبب افزایش کارایی حذف رنگ از محیط آبی شده، اما افزایش یا کاهش pH از محدوده بهینه تعیین شده، سبب کاهش کارایی فرایند گردیده است (۲). لذا مطالعه ای حاضر، با نتایج مطالعات موسوی و همکاران در خصوص حذف رنگ از محیط های آبی در فرایند الکتروکواگولاسیون مطابقت دارد.

در گام بعد در شرایط مشابه مرحله قبل، فرایند الکتروکواگولاسیون در حضور کمک منعقد کننده مینیزیم اکسید صورت گرفته است. بدین ترتیب، راندمان حذف سیانید در ولتاژ ثابت و با دوز ۰/۲۵ میلی گرم در لیتر اکسید مینیزیم در pH های مختلف طی فرایند مورد

بهینه غلظت های مختلف از سیانید از ۵۰۰ تا ۵۰ میلی گرم در لیتر به آب اضافه شده و به صورت مجزا در زمان های تعیین شده نمونه برداری از آب انجام و مقدار سیانید باقی مانده توسط فرایند مذکور تعیین شده است. در نهایت، به منظور تعیین غلظت بهینه اکسید مینیزیم به عنوان کمک منعقد کننده در فرایند، در شرایط بهینه آزمایش غلظت های مختلف (۰/۱، ۰/۵ و ۱ گرم در لیتر) از اکسید مینیزیم مورد بررسی قرار گرفته است. در پایان، جهت تعیین تأثیر همزمان pH و مقادیر مصرفی کمک منعقد کننده، اکسید مینیزیم به عنوان کمک منعقد کننده در pH های مختلف وارد راکتور واکنش گردیده و تأثیر نانوذرات مینیزیم اکسید سنجیده شده است.

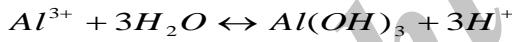
بحث

در مطالعه ای حاضر، فرایند الکتروکواگولاسیون به همراه کمک منعقد کننده نانو ذرات اکسید مینیزیم به عنوان یک تکنولوژی تصفیه در حذف سیانید از محیط های آبی مورد مطالعه و بررسی قرار گرفته است. تأثیر پارامتر های مختلف از قبیل pH اولیه، ولتاژ جریان، غلظت اولیه سیانید ورودی به راکتور واکنش و مقادیر مورد استفاده کمک منعقد کننده مینیزیم اکسید در فرایند الکتروکواگولاسیون مورد بررسی قرار گرفته که در ذیل به تفصیل توضیح داده خواهد شد.

- تعیین تأثیر pH محیط بر راندمان حذف سیانید در فرایند الکتروکواگولاسیون: pH محیط در فرایند های مختلف به ویژه فرایندهای شیمیابی و الکتروشیمیابی تأثیرگذاری مهمی بر روند اجرای فرایندها دارد. به گونه ای که در بسیاری از مطالعات به تأثیر قابل توجه pH محیط در فرایند الکتروکواگولاسیون اشاره شده است (۲۰ و ۲۱). بدین منظور در این مطالعه، اثر pH در دامنه (۳-۹) در فرایند الکتروکواگولاسیون با الکترود آلمینیوم در دو حالت حضور و عدم حضور کمک منعقد کننده در فرایند مورد بررسی قرار گرفته که نتایج آن به ترتیب در

غلظت اولیه‌ی سیانید حاصل شده و از طرفی، پایین‌ترین راندمان در شرایطی انجام گردیده که مقدار ولتاژ تنظیم شده در فرایند معادل ۱۰ ولت با ۷۲ درصد کاهش در غلظت اولیه‌ی سیانید مشاهده شده است. بنابراین با افزایش ولتاژ جریان اعمال شده در فرایند الکتروکواگولاسیون، راندمان حذف ماده‌ی سیانید نیز افزایش یافته که دلیل افزایش راندمان را می‌توان تحت تأثیر واکنش‌هایی که ضمن انجام فرایند در کاتد و آند به‌موقع پیوسته، تفسیر نمود. بدین صورت، در حالت احیای آب یون‌های هیدروکسید تولید شده در کاتد در واکنش با یون‌های آلومینیوم تولیدی در آند، مطابق واکنش شماره ۱، تولید سوسپانسیون هیدروکسید آلومینیوم نموده که می‌تواند از طریق مکانیسم‌های جذب سطحی یا ضمن تهشیین لخته‌ها، ماده‌ی سیانید توسط مکانیسم فیزیکی جاروب کردن حذف شود. همچنین سطح لخته‌های هیدروکسید آلومینیوم با جذب ترکیبات محلول و کلوئیدی، سبب بهداشت این ترکیبات و حذف آن‌ها از محیط‌های آبی به‌طریق رسوب‌دهی می‌گردد.

واکنش شماره ۱:



نتایج مطالعه‌ی حاضر بیانگر آن است که با افزایش ولتاژ جریان، سرعت واکنش و به تبع آن میزان حذف سیانید افزایش می‌یابد که نتایج مطالعات رانتا کومار و همکارانش در خصوص حذف آرسنیک و همچنین دیگر مطالعات مشابه را به منظور حذف آلاینده‌های اسید هیومیک، سیانید، سختی و غیره ثابت نموده است (۲۳).

۳- تعیین تأثیر غلظت اولیه‌ی سیانید بر راندمان حذف سیانید در فرایند الکتروکواگولاسیون: از دیگر پارامتر تأثیرگذار در فرایند الکتروکواگولاسیون، غلظت اولیه‌ی آلاینده ورودی به راکتور است. لذا در مطالعه‌ی حاضر در ادامه‌ی آزمایش‌های الکتروکواگولاسیون در دو مرحله‌ی حضور و عدم حضور ماده‌ی کمک منعقد کننده اکسید منیزیم، در ولتاژ ثابت ۲۰ ولت و pH برابر ۵، تعیین تأثیر

بررسی قرار گرفته است. همانطور که از نمودار ۲ برمی‌آید، حداقل راندمان حذف سیانید در طی واکنش در pH برابر ۵ مشاهده شده و با تغییر pH از مقدار بهینه مشخص شده (pH=5) درصد حذف آلاینده سیانید کاهش یافته است. بدین صورت که پس از گذشت ۴۵ دقیقه از زمان واکنش، میزان حذف سیانید به ۸۶ درصد رسیده که این افزایش راندمان حذف سیانید، بیانگر این موضوع است که ماده‌ی اکسید منیزیم به عنوان ماده‌ی کمک منعقد کننده در فرایند الکتروکواگولاسیون با الکترود آلومینیوم مؤثر بوده و سبب افزایش راندمان حذف سیانید شده است. این موضوع را می‌توان در ارتباط با ویژگی‌های ساختاری اکسید منیزیم بدین صورت تفسیر نمود که در سطح ویژه بسیار بالا، اندازه‌ی ذرات در مقیاس نانو و خاصیت کاتالیستی و همچنین جذب بخشی از سیانید بر سطح منیزیم اکسید باعث افزایش راندمان فرایند الکتروکواگولاسیون شده است (۱۹).

۲- تعیین تأثیر ولتاژ جریان بر راندمان حذف سیانید در فرایند الکتروکواگولاسیون: از دیگر پارامترهای مؤثر در فرایند الکتروکواگولاسیون تغییرات ولتاژ جریان و آمپراژ است (۱۲ و ۱۳). این فاکتور از طریق تأثیر بر واکنش‌های سطح الکترود و میزان یون‌هایی که از سطح الکترود کنده می‌شود بر سرعت واکنش‌های الکتروکواگولاسیون تأثیرگذار است (۱۳). بنابراین، تعیین الکتروکواگولاسیون تأثیرگذار است (۱۳). بنابراین، تعیین ولتاژ بهینه در فرایند الکتروکواگولاسیون امری ضروری است. لذا در این پژوهش، پس از تعیین pH بهینه، کارایی فرایند الکتروکواگولاسیون در ولتاژ جریان ۳۰-۱۰ ولت (۰/۲۵، ۰/۵۰ و ۰/۷۵ آمپر) مورد بررسی قرار گرفته و نتایج این مرحله از آزمایش‌ها در نمودار ۳ نشان داده شده است. همانطور که مشخص است، در غلظت ورودی ثابت ۱۰۰ میلی‌گرم بر لیتر از سیانید و pH بهینه ۵ (زمان واکنش ۴۵ دقیقه)، با افزایش ولتاژ اعمال شده راندمان حذف سیانید به صورت قابل ملاحظه‌ای افزایش یافته است به‌طوری که بالاترین راندمان در ولتاژ ۳۰ ولت با ۸۷ درصد کاهش در

افزایش غلظت اولیه‌ی آرسنیک، کارایی فرایند در حذف این آلاینده کاهش می‌یابد که با نتایج مطالعه‌ی حاضر، مطابقت دارد (۲۴).

۴- تعیین تأثیر کمک منعقدکننده منیزیم اکسید بر راندمان حذف در فرایند الکتروکواگولاسیون: غلظت ماده-ی کمک منعقدکننده در فرایند الکتروکواگولاسیون، یکی دیگر از پارامترهای تأثیرگذار بر کارایی فرایند، جهت حذف آلاینده از محیط‌های آبی است. در این مطالعه، بررسی تأثیر نانوذرات اکسید منیزیم در کارایی فرایند الکتروکواگولاسیون برای حذف سیانید از محیط‌های آبی غلظت‌های مختلف از کمک منعقدکننده در فرایند مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج این مرحله از انجام آزمایش‌ها در نمودار ۶ نشان داده شده و همانطور که ملاحظه می‌شود در غلظت اولیه ۱۰۰ میلی گرم بر لیتر سیانید، pH برابر ۵ و ولتاژ ثابت ۲۰ ولت (زمان واکنش ۴۵ دقیقه) مقادیر ۹۰، ۷۴، ۷۴ و ۸۷ درصد حذف سیانید به ترتیب در غلظت‌های ۰/۱، ۰/۲۵، ۰/۵ و ۱ میلی گرم بر لیتر از ماده اکسید منیزیم حاصل شده است. اما مطابق با نمودار در غلظت ۰/۱ میلی گرم بر لیتر از ماده اکسید منیزیم در طی زمان‌های واکنش ۱۵ تا ۴۵ دقیقه راندمان حذف از ۷۲ درصد به ۹۰ درصد رسیده است که افزایش قابل ملاحظه‌ای در کارایی فرایند با افزایش زمان ماند واکنش نشان می‌دهد ضمن آن که در سایر غلظت‌های ذکر شده از اکسید منیزیم نیز، با افزایش زمان ماند واکنش، راندمان فرایند افزایش یافته است. علت افزایش کارایی فرایند را می‌توان بدین صورت تفسیر نمود که سطح ویژه‌ی بسیار بالا، اندازه ذرات در مقیاس نانو و خاصیت کاتالیستی و همچنین جذب بخشی از سیانید بر سطح منیزیم اکسید باعث افزایش راندمان فرایند الکتروکواگولاسیون شده است. ازسوی دیگر، با افزایش زمان ماند واکنش فرست کافی جهت جذب آلاینده بر روی سطح نانو ذرات اکسید منیزیم فراهم می‌شود و در نتیجه سبب حذف بیشتر سیانید از محیط آبی می‌گردد (۱۹). همانطور که مشخص-

غلظت اولیه‌ی سیانید بر روی نمونه‌های سنتیک با غلظت‌های اولیه‌ی مختلف سیانید (۵۰۰-۵۰) انجام پذیرفته است. نتایج حاصل از این مرحله از آزمایش‌ها، در نمودار ۴ نمایش داده شده و همانطور که مشاهده می‌شود با افزایش غلظت اولیه‌ی آلاینده سیانید در فرایند راندمان حذف این ماده کاهش یافته است به‌طوری که بالاترین راندمان حذف سیانید در غلظت اولیه‌ی آلاینده ۵۰ میلی-گرم بر لیتر معادل ۹۳ درصد پایین‌ترین راندمان حذف سیانید در غلظت اولیه ۵۰۰ میلی‌گرم بر لیتر از این آلاینده برابر با ۵۶ درصد مشاهده شده است.

اکسیدسیون الکترودهای آلمینیوم، باعث آزاد شدن یون‌های سه ظرفیتی آلمینیوم (Al^{3+}) شده و در اثر هیدرولیز یون‌های آلمینیوم باعث تولید هیدروکسیل‌های $\text{Al}(\text{OH})^{2+}$ ، $\text{Al}(\text{OH})(\text{H}_2\text{O})^{52+}$ ، $\text{Al}(\text{OH})(\text{H}_2\text{O})^{63+}$ ، $\text{Al}(\text{OH})^{4-}$ ، $\text{Al}(\text{OH})_3$ و $\text{Al}(\text{OH})_{327+}$ می‌شود. پلیمرهای هیدروکسیل مانند $\text{Al}^{13}(\text{OH})_{327+}$ تمامی هیدروکسیل و پلیمرهای هیدروکسیل تولیدی توانایی بالایی در حذف آلاینده‌های یونی مانند سیانید دارند و آن را به لخته تبدیل می‌کنند (۲۴). در غلظت‌های پایین سیانید هیدروکسیل‌های تولیدی، به راحتی قادرند درصد بالایی از آلاینده موجود در محفظه‌ی واکنش را به لخته تبدیل کنند و در نهایت، با تنهشی از محیط‌های آبی جدا می‌شوند. با افزایش میزان غلظت آلاینده در محیط، از آنجایی که سایر پارامترها مانند ولتاژ جریان که عامل اصلی تولیدکننده هیدروکسیل‌های فلزی در فرایند الکتروکواگولاسیون می‌باشد، ثابت هستند بنابراین بدیهی است که ظرفیت حذف سیانید با افزایش غلظت آلاینده ورودی کاهش یابد. همچنین نتایج نشان می‌دهد که با حضور کمک منعقدکننده در هر غلظت از آلاینده راندمان نسبت به حالی که از کمک منعقدکننده استفاده نشده، افزایش یافته است. در مطالعه‌ی ایمران علی که در خصوص حذف آرسنیک با استفاده از فرایند الکتروکواگولاسیون با الکترود آهن و آلمینیوم صورت گرفته، مشاهده شده که با

استفاده شده است. فرایند به pH وابسته بوده و pH برابر ۵ ولتاز ۳۰ ولت و غلظت اولیه آلاینده سیانید معادل ۵۰ میلی گرم بر لیتر در فرایند به عنوان شرایط بهینه آزمایش ها و همچنین در غلظت ۱/۰ میلی گرم بر لیتر از ماده اکسید منیزیم در فرایند در طی زمان واکنش ۴۵ دقیقه راندمان ۹۰ درصد حذف سیانید حاصل شده است. درنتیجه، نانوذرات اکسید منیزیم به عنوان کمک منعقد کننده مناسب در فرایند الکتروکوآگولاسیون به همراه الکترود آلومینیوم عمل نموده و سبب افزایش کارایی فرایند و متعاقباً باعث افزایش حذف آلاینده سیانید از محیط های آبی شده است. اما واضح است که برای مقیاس بزرگ تر و بهینه سازی متغیر های فرایند نیاز به مطالعات بیشتری خواهد بود.

تشکر و قدردانی

پژوهش اخیر با استفاده از منابع مالی معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی همدان به انجام رسیده است که نویسندها مقاله از همکاری آن معاونت کمال تشکر را دارند.

است میزان بهینه نانوذرات منیزیم اکسید ۰/۱ گرم در لیتر است که می توان این گونه تفسیر کرد که حداقل ظرفیت و کارایی این ماده در این دوز است و با افزایش میزان غلظت منیزیم اکسید باعث واجذب و برگشت سیانید به محلول می گردد. غلظت ۱ گرم در لیتر هم دارای راندمان به نسبت بالایی است، ولی در مقیاس وسیع مقرن به صرفه نیست و بر حسب واحد حجم باید میزان زیادی به محیط اضافه گردد.

در مطالعه حاضر، نانوذرات اکسید منیزیم که به عنوان یک ماده کمک منعقد کننده مؤثر و کم هزینه می باشد برای حذف سیانید از محلول های آبی در فرایند الکتروکوآگولاسیون با الکترود آلومینیوم مورد ارزیابی قرار گرفته است. در این مطالعه، به دلیل عدم کنترل دمای محیط واکنش سعی بر این بوده که آزمایش ها در دمای محیط انجام گیرد و برای نیل به این منظور، از روزهایی از سال که دما مشابه و در دامنه ۲۰ تا ۲۵ درجه سانتی گراد بوده، بهره برده است. جهت جلوگیری از بروز خطای ناشی از کلرور، از آب دی یونایز استفاده گردیده است. جهت تولید هدایت الکتریکی از الکتروولیت سدیم سولفات

References

1. Fu F, Wang Q. Removal of heavy metal ions from wastewaters: A review. *Journal of Environmental Management*. 2011;92(3):407-18.
2. Moussavi G, Majidi F, Farzadkia M. The influence of operational parameters on elimination of cyanide from wastewater using the electrocoagulation process. *Desalination*. 2011;280(1):127-33.
3. Parga JR, Vázquez V, Casillas HM, Valenzuela JL. Cyanide detoxification of mining wastewaters with TiO₂ nanoparticles and its recovery by electrocoagulation. *Chemical engineering & technology*. 2009;32(12):1901-8.
4. Dash RR, Gaur A, Balomajumder C. Cyanide in industrial wastewaters and its removal: A review on biotreatment. *Journal of hazardous materials*. 2009;163(1):1-11.
5. Liu Y, Ai K, Cheng X, Huo L, Lu L. Gold-Nanocluster-Based Fluorescent Sensors for Highly Sensitive and Selective Detection of Cyanide in Water. *Advanced Functional Materials*. 2010;20(6):951-6.
6. Sobsey M, Bartram S, editors. Water quality and health in the new millennium: the role of the World Health Organization Guidelines for Drinking-Water Quality. Forum of nutrition; 2003. 50(2):31-38.
7. Männel-Croisé C, Zelder F. Side chains of cobalt corrinoids control the sensitivity and selectivity in the colorimetric detection of cyanide. *Inorganic chemistry*. 2009;48(4):1272-4.
8. Gaballah I, Kilbertus G. Recovery of heavy metal ions through decontamination of synthetic solutions and industrial effluents using modified barks. *Journal of Geochemical Exploration*. 1998;62(1):241-86.
9. Hijosa-Valsero M, Molina R, Schikora H, Müller M, Bayona JM. Removal of cyanide from water by means of plasma discharge technology. *Water research*. 2013;47(4):1701-7.
10. Han B, Shen Z, Wickramasinghe SR. Cyanide removal from industrial wastewaters using gas membranes. *Journal of membrane science*. 2005;257(1):171-81.
11. Gupta N, Balomajumder C, Agarwal VK. Adsorption of cyanide ion on pressmud surface: A modeling

- approach. *Chemical Engineering Journal.* 2012;191:548-56.
- 12. Dash RR, Dash RR, Balomajumdar C. Treatment of cyanide bearing effluents by adsorption, biodegradation and combined processes: effect of process parameters. *Desalination and Water Treatment.* 2013(ahead-of-print):1-12.
 - 13. Can O, Koby M, Demirbas E, Bayramoglu M. Treatment of the textile wastewater by combined electrocoagulation. *Chemosphere.* 2006;62(2):181-7.
 - 14. Lin SH, Peng CF. Continuous treatment of textile wastewater by combined coagulation, electrochemical oxidation and activated sludge. *Water Research.* 1996;30(3):587-92.
 - 15. Phalakornkule C, Polgumhang S, Tongdaung W, Karakat B, Nuyut T. Electrocoagulation of blue reactive, red disperse and mixed dyes, and application in treating textile effluent. *Journal of environmental management.* 2010;91(4):918-26.
 - 16. Drogui P, Blais J-F, Mercier G. Review of electrochemical technologies for environmental applications. *Recent patents on engineering.* 2007;1(3):257-72.
 - 17. Asgari G, Seid-Mohammadi A, allah Roshanaie G, Sharifi Z, Mehralipur J, Shabanlo A, et al. Electrocoagulation (EC) and Electrocoagulation/Flotation (ECF) Processes for Removing High Turbidity from Surface Water Using Al and Fe Electrodes. *Water and Wastewater.* 2013; 24(2 (86)):62-69.[in persian]
 - 18. Moussavi G, Mahmoudi M. Removal of azo and anthraquinone reactive dyes from industrial wastewaters using MgO nanoparticles. *Journal of hazardous materials.* 2009;168(2):806-12.
 - 19. Hu J, Song Z, Chen L, Yang H, Li J, Richards R. Adsorption properties of MgO (111) nanoplates for the dye pollutants from wastewater. *Journal of Chemical & Engineering Data.* 2010;55(9):3742-8.
 - 20. Association APH, Federation WPC, Federation WE. Standard methods for the examination of water and wastewater: American Public Health Association.; 1915.
 - 21. Daneshvar N, Khataee A, Amani Ghadim A, Rasoulifard M. Decolorization of CI Acid Yellow 23 solution by electrocoagulation process: Investigation of operational parameters and evaluation of specific electrical energy consumption (SEEC). *Journal of hazardous Materials.* 2007;148(3):566-72.
 - 22. Ratna Kumar P, Chaudhari S, Khilar KC, Mahajan S. Removal of arsenic from water by electrocoagulation. *Chemosphere.* 2004;55(9):1245-52.
 - 23. Gomes JA, Daida P, Kesmez M, Weir M, Moreno H, Parga JR, et al. Arsenic removal by electrocoagulation using combined Al-Fe electrode system and characterization of products. *Journal of Hazardous Materials.* 2007;139(2):220-31.

Performance of Electrocoagulation process in cyanide removal from synthetic wastewater by Al electrod and using MgO as a coagulant aid

Mohammadreza Samarghandi

Department of Environmental Health Engineering and Research Center for Health Science, Faculty of Health, Hamadan University of Medical Science, Hamadan, I.R.IRAN

Amir shabanloo

M.Sc. Student of Environmetal Health Eng., Faculty of Public Health, Hamedan University of Medical Sceince, Hamedan, I.R.IRAN

Yusef Poureshgh

Ph.D Student of Environmetal Health Eng., Faculty of Public Health, Hamedan University of Medical Sceince, Hamedan, I.R.IRAN

Jamal mehralipour

M.Sc. Student of Environmetal Health Eng., Faculty of Public Health, Hamedan University of Medical Sceince, Hamedan, I.R.IRAN., Research Committee(SRC)

Received:27/01/2014, Revised:09/02/2014, Accepted:23/02/2014

Corresponding Author:

Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran
E-mail:
Jamalmehralipour@yahoo.com

Abstract

Background and objectives: Cyanide ion is one of the most dangerous compounds for the man. Electrocoagulation process with high efficiency to removing pollutants, than researchers considered a effective process. The aim of this study was to determine the efficiency of electrocoagulation process by aluminum electrodes in cyanide removal from synthetic wastewater using magnesium oxide as a coagulantaid.

Mehods: In this study, a reactor with four aluminum electrodes with dimensions $200 \times 20 \times 2$ mm use of 1 Liter of useful volume of electricity generating device for the removal of cyanide was used. Effect of parameters such as pH(3-9), voltage (10-30 V), the initial concentration of cyanide(50-500 ppm) and different concentrations of magnesium oxide particles (0.1 to 1 mg l) as coagulant aid in the process were investigated.

Results: The results show that the efficiency of EC process at pH 5, voltage of 30 V and an initial concentration of cyanide, 50 mg/lit in 45 minutes, was 80 percent. process will Efficiency by adding coagulant aid. In optimal amounts of coagulant aid (0.1 mg/lit) in electrocoagulation process on the removal of the cyanide 90% was achieved.

Conclusion: Electrocoagulation process is suitable process for the removal of cyanide. Also, Magnesium Oxide as a coagulant aid in this process was good and increase process efficiency.

Keywords: *Electrocoagulation process, Cyanide, Coagulant aid, Magnesium oxide, Synthetic wastewater*